

Referitor la imobilizarea și încătușarea petiționarului, arătăm, că pe lângă faptul că a forțat pătrunderea în camera ofițerului de serviciu, **acesta inițial a refuzat să se legitimeze, respectiv să părăsească sediul instituției la solicitarea justificată a patrului de intervenție**, opunând rezistență, moment în care a fost imobilizat și condus în incinta unui birou, **fără să fi fost însă agresat fizic sau verbal.**

În acest sens, arătăm, că în conformitate cu prevederile art. 24 din Legea nr.155/2010(Legea Poliției Locale) :

„ (1) Pentru descurajarea, împiedicarea și neutralizarea acțiunilor agresive ale persoanelor care tulbură ordinea și liniștea publică, acțiuni ce nu au putut fi înlăturate sau anihilate prin utilizarea altor mijloace, polițiștii locali pot folosi arme neletale destinate pentru autoapărare, bastoane din cauciuc sau tomfe, bastoane cu energie electrostatică, dispozitive cu substanțe iritant-lacrimogene și paralizante, **cătușe**, câini de serviciu, precum și alte mijloace de imobilizare care nu pun în pericol viața sau nu produc o vătămare corporală gravă.

(2) Mijloacele prevăzute la alin. (1) pot fi folosite împotriva persoanelor care:

a) întreprind acțiuni care pun în pericol integritatea corporală, sănătatea sau bunurile altor persoane;

b) blochează, în afara condițiilor legii, căile publice de circulație, încearcă să pătrundă, pătrund fără drept sau refuză să părăsească sediile autorităților publice, ale partidelor politice, ale instituțiilor și organizațiilor de interes public ori privat, periclitează în orice mod integritatea sau securitatea acestora ori a personalului sau tulbură desfășurarea normală a activității;

c) ultragiază persoanele cu funcții ce implică exercițiul autorității publice;

d) se opun sau nu se supun, prin orice mijloace, îndeplinirii solicitărilor legale ale polițiștilor locali, numai dacă există o temere legitimă că prin acțiunile lor pot pune în pericol integritatea corporală sau viața polițiștilor locali.

Față de cele prezentate, mai ținem să învederăm, că în conformitate cu prevederile art.19 din Legea nr.215 din 23 aprilie 2001, republicată , privind Legea administrației publice locale, : „ în unitățile administrativ-teritoriale în care cetățenii aparținând minorităților naționale au o pondere de peste 20% din numărul locuitorilor, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcentrate asigură folosirea, în raporturile cu aceștia, și a limbii materne, în conformitate cu prevederile Constituției, ale prezentei legi și ale tratatelor internaționale la care România este parte” .

Ori, numitul Gabor Landman, nu face parte din categoria minorităților naționale maghiare din România, drept dovadă atașăm copia actului de identitate a persoanei în cauză .

Astfel în speță, nu se justifică încălcarea dispozițiilor art.1 din O.G. nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, de către Direcția Poliția Locală Tîrgu-Mureș .

Menționăm, totodată că un angajat din cadrul Serviciului de Asistență Socială, vorbitor de limba maghiară, solicitat la fața locului, a purtat o discuție cu persoana în cauză, iar ulterior i-a adus la cunoștință normele legale încălcate .

D.P.L./Înt./Red./3 ex./T.A.

Învedereăm onoratei instanțe, de asemenea faptul că la data săvârșirii faptei contravenționale petentul a refuzat categoric să rămână la întocmirea actului de sancționare, împrejurare confirmată de către martorul asistent Mircea Mihai.

Prin urmare, în lipsa datelor concrete referitor la domiciliul contravenientului, nu s-a putut proceda la transmiterea P.V. nr. 2955/24.12.2013, conform art.26 (3) din O.G. 2/2001, modificată, respectiv nu s-au inițiat demersuri legale, privind obligarea acestuia la achitarea amenzii contravenționale aplicată în cuprinsul acestuia .

Subliniem, că în speță , nu se poate vorbi de încălcarea vreunui drept, a unui interes legitim sau discriminare în sensul încălcării dispozițiilor art.1 din O.G. nr.137/2000, atâta timp cât s-a asigurat petentului comunicarea într-o limbă de circulație internațională și ulterior și în limba maghiară, în pofida faptului că nu se justifică prezența acestuia la sediul instituției noastre.

Referitor la gradul de pericol social precizăm că, în conformitate cu literatura juridică de specialitate, acesta este luat în considerare la elaborarea și adoptarea actului normativ prin care se stabilește contravenția, fiind prevăzute numai faptele considerate că prezintă o asemenea însușire, dar într-un grad mai redus decât infracțiunea, iar o dată stabilită contravenția, existența pericolului social nu trebuie dovedită.

Cu privire la latura subiectivă a contravenției, vinovăția, menționăm că aceasta există atunci când fapta care prezintă pericol social este săvârșită cu intenție sau din culpă. În cazul de față, nu se poate reține altă formă de vinovăție decât intenția, deoarece contravenientul a prevăzut, urmărit și acceptat rezultatul contravențional **prin refuzul de a părăsi sediul D.P.L. Tg.Mureș** .

O.G. nr. 2/2001 – modificată nu conține dispoziții exprese cu privire la sarcina probei, prevăzând doar necesitatea administrării lor (art. 33, alin. 1 și art. 34, alin. 1), sens în care trebuie recurs la dreptul comun în această materie. Astfel, potrivit dispozițiilor C.civ. și ale C.proc.civ., cât și potrivit principiilor generale ale dreptului administrativ procesul verbal ca act administrativ se bucură de prezumția relativă de legalitate, în acord și cu practica C.E.D.O., atunci când fapta contravențională este constatată personal de către agenții constatatori. Această prezumție multiplă are la bază două premise legale esențiale: autoritatea organelor administrației publice locale de a aplica sancțiuni contravenționale și deontologia profesională a celor competenți să o facă.

Astfel, în privința motivelor invocate de petent în susținerea plângerii, arătăm că acestea sunt simple afirmații, nesuținute de niciun act cu putere probantă, deși din cele mai sus arătate, petentului îi revine sarcina demonstrării unei alte situații de fapt decât cea prevăzută în procesul verbal.

Prin urmare, ținând cont de dispozițiile actelor normative incidente în speță și temeinicia celor învederate, solicităm respectuos ca onorata instanță să dispună în sensul celor arătate de instituția noastră .